

Text: *Stefan Westrin*

DET TREDJE jag tänkte på,
när jag tänkte på "nostalgi",
var Richard Jomshof.
Han är redaktör för SD-kuriren,
alltså Sverigedemokraternas partiorgan.
Han är även medlem
i syntpopgruppen Elegant Machinery.
Jag tänkte på honom,
för att han är företrädare för två helt olika
typer av nostalgisk konservatism.
Samtidigt.

En: där man vill att popmusik ska låta
som den gjorde från ungefär 1981
till ungefär 1984,
och man vill det så gärna
att man helt enkelt återskapar den,
år efter år,
och väljer att helt utesluta
den musikaliska utveckling som skett därefter.

Och en annan: där man längtar
efter en föreställning om ett kulturellt homogent samhälle
som man föreställer sig har existerat
i det förflutna,
och helst av allt skulle man vilja utesluta
all den kulturella utveckling som
ligger efter
"guldåldern".
Whatever that is.

Okej, så jag tänkte att jag kanske skulle
intervjua den här killen.
Nostalgi verkar ju vara en stark drivkraft för honom.

Jag berättade om idén för min flickvän
som undrade varför jag skulle göra det;
"det är väl onödigt att ge en massa utrymme
åt de där idioterna".

Jag tänkte att hon kanske hade rätt.
Så jag avstod.

□